УДК 539.1+539.2

ISSN 1729-4428

В.О. Коцюбинський¹, І.Ф. Миронюк¹, В.В. Мокляк², В.Л. Челядин¹, В.М. Гунько³, П.І. Колковський¹

Нанодисперсний діоксид титану допований іонами перехідних металів: синтез та властивості

¹ Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, 76025, Україна, <u>v kotsuybynsky@mail.ru</u> ² Спільна науково-дослідна лабораторія фізики магнітних плівок Інституту Металофізики ім. Г.В. Курдюмова НАН України та Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, вул. Шевченка, 57, Івано-Франківськ, 76025, Україна, <u>mvvmcv@mail.ru</u> ³ Інститут хімії поверхні ім. О.О. Чуйка НАН України вул. Ген. Наумова, 17, Київ, <u>vlad_gunko@ukr.net</u>

Метою роботи є розробка методу отримання нанодисперсного діоксиду титану та комбінованих систем діоксид титану / оксиди перехідних металів. Досліджено вплив розчину сульфату натрію Na_2SO_4 на фазовий склад нанодисперсного діоксиду титану (чистого та допованого V_2O_5 , Cr_2O_3 чи MnO_2 (1-3 мас. %) при синтезі матеріалу методом рідкофазного гідролізу TiCl₄/HCl. Визначено інгібуючий вплив сульфогруп SO_4^2 на фазо-

вий перехід нанокристалічного анатазу в рутил. Здійснено комплексні дослідження фізичних властивостей отриманих матеріалів.

Ключові слова: TiO₂, комбіновані наноматеріали, фазовий перехід анатаз-рутил.

Стаття поступила до редакції 12.08.2012; прийнята до друку 25.11.2012.

Вступ

Перспективним напрямком створення нових оксидних наноматеріалів є синтез нанокомпозитних (нанокластери однієї фази в матриці іншої) та комбінованих (допованих) сполук (ізоморфне заміщення (вкорінення) іонів легуючої домішки в кристалічній матриці основного матеріалу). Розробка нових та вдосконалення існуючих методик синтезу таких систем відкриває шляхи до модифікації кристалічної структури та електронної будови функціонального матеріалу, його морфології та фазового складу для досягнення наперед заданих, оптимізованих під конкретну область застосування властивостей.

Нанокомпозити та комбіновані сполуки на основі діоксиду титану застосовуються в якості фотокаталізаторів, електродних матеріалів для літій-іонних та фотоелектрохімічних джерел струму, активних речовин газових сенсорів, протонних мембран паливних елементів. Зокрема, застосування таких систем при конструюванні фотоелектрохімічних джерел струму, завдяки модифікації оптичних та електричних характеристик діоксиду титану при катіонному допуванні, дозволяє збільшити ефективність поглинання випромінювання у видимому та ближньому інфрачервоному діапазонах та водночас підвищити електронну провідність мезопористої плівки електродного матеріалу. Таким чином, відкриваються нові шляхи підвищення коефіцієнту корисної дії фотовольтаїчного перетворювача сонячної енергії на основі нанодисперсних оксидів металів. Для більшості практичних застосувань TiO₂ (особливо це стосується фотокаталізаторів та фотоелектрохімічних пристроїв) необхідною умовою є контроль фазового складу та морфології матеріалу. Оптимальним в даному випадку, завдяки особливостям електронної структури, є застосування саме анатазу.

Таким чином, розробка методів активного впливу на фазовий склад нанодисперсного TiO_2 та комбінованих наноматеріалів на його основі є актуальною практичною задачею, одним з шляхів розв'язку якої є підбір додаткових прекурсорів - інгібіторів фазових переходів TiO_2 . Метою роботи є розробка методики синтезу діоксиду титану, допованого перехідними металами, з контролем фазового складу і структури отриманих матеріалів.

I. Синтез і методи дослідження

В якості вихідної речовини для синтезу комбінованих наноматеріалів використовували TiCl₄ (Merck 99,9 мас. %). Гідролізуючим агентом був 36 % водний розчин HCl. ТіCl₄ охолоджували до 273 К в льодяній бані, потім в реакційне середовище вводили краплями соляну кислоту. Об'ємне співвідношення ТіCl₄:HCl становило 2,4:1. В результаті гідролізу ТіCl₄ одержували розчин Ті(OH)₃Cl у соляній кислоті (pH \approx 3,5), який розбавляли дистильованою водою до густини 1,67 г/см³. Досліджували вплив 5% розчину сульфату натрію на перебіг процесу гідролізу гомогенної суміші компонентів в концентрованій соляній кислоті. Отриманий золь був прозорий і мав жовтуватий відтінок.

Для отримання систем $TiO_2/x V_2O_5$ (x=0,5; 1; 2; 3 мас. %); $TiO_2/x Cr_2O_3$ (x = 1; 2; 3 мас. %) та TiO₂/ x MnO₂ (x=3 мас. %) в якості додаткових прекурсорів застосовували відповідно V2(SO4)5· 3H2O, Cr(NO₃)₃· 9H₂O та Mn(SO₄)₂· H₂O. Конденсаційний процес утворення складного оксиду із суміші оксихлоридів титану та ванадію (хрому, мангану) електролітично стимулювався введенням 30 % водного розчину NaOH до досягнення значень pH = 7, після чого золь витримували при кімнатній температурі впродовж 8 годин. Будова, морфологія та дисперсність частинок визначалася швидкістю перебігу конденсаційних процесів, рН та температурою реакційного середовища. Після осадження твердої фази суспензію наночастинок кількаразово промивали дистильованою водою до відсутності у ній іонів Na⁺ та Cl⁻. Отримані матеріали досліджувалися безпосередньо після висушування отриманого гелю при 320 К.

Дослідження структури отриманих матеріалів здійснювали методом РФА на дифрактометрі ДРОН-4-07 з фокусуванням рентгенівських променів по Бреггу-Брентано у випромінюванні мідного аноду ($\lambda = 0,15418$ нм) та Ni-фільтром в геометрії відбивання. В якості еталону було використано анатаз (Aldrich), отриманий золь-гель методом, з середнім розміром кристалітів 9 мкм.

Спектри поглинання в інфрачервоному діапазоні 500-4000 см⁻¹ отримували на фур'є-спектрометрі Thermo Nicolet.

Питому поверхню за методом БЕТ і розподіл пор за розмірами визначали за даними низькотемпературної адсорбції азоту на приладі ASAP 2405N, Micromeritics Instrument Corporation.

II. Експериментальні результати та їх обговорення

На першому етапі роботи тестували вплив Na_2SO_4 на фазовий склад діоксиду титану. За даними РФА (рис. 1), наявність сульфату натрію критично впливає на фазовий склад та мікроструктурні характеристики матеріалу. Без Na_2SO_4 було отримано суміш алотропних модифікацій TiO_2 (рис. 1, а): анатазу (65±3 мас.%) та рутилу (35±3 мас.%). За наявності в реакційній суміші під час гідролізу розчину Na_2SO_4 отримано матеріал, єдиною рентгенокристалічною фазою якого є анатаз з певним внеском аморфної фази. Додаткове гало, обумовлене

останьою, зміщується в область 20≈20-35° (рис. 1, б). Значення сталих граток та середнього розміру області когерентного розсіювання (ОКР) <D> для зразка, отриманого без застосування Na₂SO₄, наведено в табл. 1. Наявність аморфної фази зумовлює ряд проблем при аналізі спектру зразка, отриманого із застосуванням Na₂SO₄, тому в цьому випадку було зроблено тільки якісний фазовий аналіз.

Рис. 1. Рентгенограми недопованих зразків TiO₂, отриманих без (а) та із (б) застосуванням розчину Na₂SO₄ в якості додаткового прекурсора.

Дослідження методом інфрачервоної (ІЧ) спектроскопії виявили додаткові смуги поглинання в області 1000-1400см⁻¹ для зразка, отриманого із застосуванням розчину Na₂SO₄, (рис. 2), які обумовлені сульфогрупами на поверхні наночастинок діоксиду титану. Додаткові смуги при 940, 980, 1060 см⁻¹ є наслідком формування хелатних чи місткових бідентатних комплексів на поверхні TiO₂ і коливним модам зв'язків відповідають між сульфатними групами та іонами Ti⁴⁺ через їх кисневе оточення. Згідно даних роботи [1], чітку смугу з максимумом на 1139 см⁻¹ також можна поставити у відповідність з бідентатно прищепленими сульфатними іонами, координованими до Ti⁴⁺.

Вузький адсорбційний пік при 1384 см⁻¹ відповідає коливанням зв'язків S=O, причому, координація S=O-H малоймовірна, оскільки за цієї умови максимум смуги поглинання зміщується в довгохвильову область до 1325 см⁻¹. В нашому випадку можливим є формування зв'язків типу (TiO)₃–S=O та (TiO)₂–SO₂.

Характерними особливостями отриманих спектрів можна вважати широкі смуги поглинання в околі 3200 та 1620 см⁻¹, які відповідають коливним модам О–Н гідроксильних груп та сорбованої води. Дані смуги характерні для ІЧ-спектрів оксидів з розвиненою поверхнею і є свідченням наявності зв'язаної на поверхні матеріалу води [2].

Відповідно до даних [3], характеристичні смуги спектру поглинання для анатазу з'являються при 467, 522, 595 та 646 см⁻¹, однак низька роздільна здатністю приладу в області 400-700 см⁻¹, не дозволила їх виявити.

Рис. 2. IЧ спектри пропускання зразків TiO₂, отриманих без (1) та із (2) застосуванням розчину Na₂SO₄ в якості додаткового прекурсора.

На другому етапі роботи синтезували наноматеріали TiO_2/V_2O_5 , TiO_2/Cr_2O_3 , TiO_2/MnO_2 з вмістом домішки 3 мас. % без наявності в реакційній суміші Na_2SO_4 . Результати РФА досліджень для отриманих систем представлено на рис. 3 і табл. 1.

За даних умов експерименту рентгенокристалічні хром-, ванадій- чи манган-вмісні оксидні фази не формуються. Присутність рентгенокристалічного анатазу в отриманих системах виявлено тільки для комбінованого наноматеріалу $TiO_2/3\%$ мас. V_2O_5 , в той час, як матеріали $TiO_2/3\%$ мас. Cr_2O_3 та $TiO_2/3\%$ мас. MnO_2 представляють собою рутильну фазу діоксиду титану. В усіх зразках присутня рентгеноаморфна складова, гало на дифрактограмах лежить в кутовому діапазоні $2\theta \approx 15-25^\circ$.

Рис. 3. Рентгенограми $TiO_2/3$ мас.% V_2O_5 (1), $TiO_2/3$ мас. % MnO_2 (2), $TiO_2/3$ мас.% Cr_2O_3 (3).

Параметри елементарних комірок рентгенокристалічних фаз є відносно більшими, порівняно з наведеними в літературі структурними характеристиками нанокристалічних зразків як рутильної, так і анатазної фаз (табл. 1).

Експериментально виявлена наявність надстехіометричного кисню, що, ймовірно, зумовлено умовами синтезу та термообробки матеріалів. Середні розміри ОКР, значення яких визначалися за методикою Вільямсона-Хола [4], близькі для монофазних хромта манган-вмісних зразків і становлять ≈ 5 нм; для ванадій-вмісного матеріалу це значення є меншим на $\approx 30\%$.

Значення питомої поверхні зразків наноматеріалів TiO₂/3 мас.% V₂O₅, TiO₂/3 мас.% MnO₂, TiO₂/3 мас. % Cr₂O₃, розраховані за даними адсорбції азоту, становлять відповідно S = 236, 213 та 187 м²/г.

Таблиця 1

зразок	Фазовий склад									
	ругил				анатаз					
	параметри комірки		вміст,	< <i>D</i> >,	TiO _x ,	параметри комірки		вміст, %	< <i>D</i> >,	TiO _x ,
	a,Å	c,Å	70	пм	л	a,Å	c,Å	70	пм	л
ТіО ₂ (без Na ₂ SO ₄)	4,6007± 0,0009	2,9628± 0,0007	35,0± 3,0	8,5	*	3,7891± 0,0004	9,5323± 0,0024	65,0± 3,0	14,5	*
ТіО ₂ / 3 мас.%V ₂ О ₅	4,6129± 0,0020	2,9559± 0,0027	84,0± 2,3	3,4	2,11	3,7818± 0,0032	9,4695± 0,01081	16,0± 1,8	3,5	2,18
ТіО ₂ / 3 мас.%Сr ₂ О ₃	4,6102± 0,0015	2,9522± 0,0009	100	5,1	2,12	_	_	Ι	-	-
ТіО ₂ / 3 мас.% MnO ₂	4,6116± 0,0013	2,9545± 0,0010	100	5,0	2,09	_	_	_	_	_
TiO ₂	4,5951 [5]	2,9596 [5]	_	_	_	3,771 [6]	9,430 [6]	_	_	_

Структурні параметри рентгенокристалічних фаз отриманих наноматеріалів

* - не розраховувалося.

Цей результат узгоджується з даними РФА про середні розміри ОКР, оскільки $S \sim D^{-1}$ Тому між розмірами частинок в полікристалічних агломератах та середніми розмірами ОКР існує кореляція.

Ізотерми адсорбції азоту (рис. 4) відносяться до типу IV за класифікацією IUPAC [7], для якого характерна наявність петлі гістерезису внаслідок капілярної конденсації в мезопорах. Тип гістерезису на ізотермах відображає хід багатошарової адсорбції, а потім десорбції, яка залежить від структурних особливостей матеріалу.

Рис. 4. Ізотерми низькотемпературної адсорбції азоту комбінованих наноматеріалів: $TiO_2/3$ мас.% V_2O_5 (1), $TiO_2/3$ мас. % MnO_2 (2), $TiO_2/3$ мас. % Cr_2O_3 (3).

Цікавим є факт, що при певній різниці в величинах питомої поверхні матеріалів з різним допантом (V₂O₅, Cr₂O₃, MnO₂), РПР для всіх зразків характеризується максимумом при $R \approx 2$ нм (рис. 5).

Рис. 5. Розподіл пор за розмірами, РПР, (модель циліндричних пор): $TiO_2/3$ мас.% V_2O_5 (1), $TiO_2/3$ мас. % MnO_2 (2), $TiO_2/3$ мас. % Cr_2O_3 (3).

Проте є більш суттєва різниця в РПР в області широких пор при R > 10 нм між TiO₂/V₂O₅, TiO₂/Cr₂O₃ та TiO₂/MnO₂, оскільки останній є більш мезопористим. Про це свідчить і форма ізотерми для TiO₂/MnO₂ з затянутим підйомом та більш широкою петлею гістерезису.

Системи TiO₂/3 мас.%.V₂O₅, TiO₂/3 мас. %Cr₂O₃

також вивчалися методами ІЧ-спектроскопії (рис.6). Загалом, особливостями ІЧ-спектрів пропускання цих систем, як і для інших оксидів, є смуги поглинання в околі 3200 та 1620 см⁻¹, що вказує на присутність поверхневих ОН-груп та сорбованих молекул води.

Рис. 6. Інфрачервоні спектри пропускання для $TiO_2/3$ мас.% $V_2O_5(a)$, $TiO_2/3$ мас. % $Cr_2O_3(6)$.

Смугу з максимумом при 1539 см⁻¹ можна співставити з резонансним поглинанням молекулами хемосорбованих монодентатних карбонатів [8]. Згідно з [9] слабкі максимуми поглинання при 1417-1418 см⁻¹ відповідають коливним модам груп СОО⁻. Характеристичні смуги поглинання для анатазу та рутилу в наведеній області не ідентифікуються.

На наступному етапі було синтезовано матеріали TiO₂/xV₂O₅· (x = 0,5; 1 та 2 мас. %) та TiO₂/x Cr₂O₃ (x = 1 та 2 мас. %) за аналогічною методикою, проте гідроліз компонентів відбувався при наявності розчину Na₂SO₄. Рентгенограми зразків наведено на рис. 7. Як і у попередньому випадку, ванадій- та хром-вмісних кристалічних оксидних фаз не виявлено і єдиною рентгенокристалічною фазою є анатаз. Характерною особливістю системи TiO₂/x Cr₂O₃ є присутність в зразках аморфної складової, яка унеможливлює рітвельдівський аналіз та розрахунок структурних характеристик. Можна зробити якісний висновок про зменшення середніх розмірів ОКР для даної системи порівняно з Форма системою $TiO_2/x V_2O_5$. дифракційних рефлексів для системи $TiO_2/x Cr_2O_3$ (рис.7,б) свідчить про те, що частинки матеріалу характеризуються значним розкидом за розмірами. Для зразків TiO_2/xV_2O_5 зафіксовано ріст параметрів кристалічної гратки зі збільшенням ступеня допування Отримані значення середніх розмірів ОКР для даної системи однакові в межах похибки незалежно від величини х і становлять 2,9-3,0 нм з тенденцією до зростання ϕ ункції < D > (x). Виявлено напружений стан частинок, причому домінуючими є деформації стиску, величина якого зменшується зі збільшенням ступеня легування.

IЧ-спектри зразків систем TiO_2/xV_2O_5 , (x = 1 та 2 мас. %) та TiO_2/xCr_2O_3 (x = 1, 2 мас. %) (рис. 8) також

відносна інтенсивність якої найбільша для зразка $TiO_2/2$ мас.% Cr_2O_3 . Ця смуга, згідно з даними [10], пов'язана з асиметричними коливними модами ковалентного зв'язку S=O в сульфогрупах сорбованих SO_4^{2-} . В роботі [11], де вивчали нанокомпозити $V_2O_{5-x}TiO_2$ (x = 0; 0,1; 0,2; 0,3; 0,4) показано, що характерні смуги поглинання для фази V_2O_5 знаходяться в області 985-1015 см⁻¹ (коливні моди зв'язку V=O) та 800 см⁻¹ (коливання зв'язків O–V=O). Відсутність даних смуг у спектрах ванадій-вмісних зразків свідчить про те, що утворення оксидних ванадій-вмісних фаз, інкапсульованих в матрицю TiO_2 при синтезі зразків, не відбувається.

Узагальнюючи результати досліджень, можна зробити висновок, що основний вплив на фазовий склад TiO₂ чинить Na₂SO₄, присутність якого сприяє кристалізації анатазу і блокує фазовий перехід

Рис. 7. Рентгенограми комбінованих наноматеріалів $TiO_2/x V_2O_5(x = 0.5; 1 \text{ ta } 2 \text{ мас. } \%)$ (a), $TiO_2/x Cr_2O_3(x = 1 \text{ ta } 2 \text{ мас. } \%)$ (б).

Рис.8. IЧ спектри пропускання комбінованих наноматеріалів TiO_2/xV_2O_5 (а)та TiO_2/xCr_2O_3 (б), x = 1 та 2 мас. %.

характеризуються наявністю широких смуг поглинання в околі 3400 та 1620 см⁻¹. Іншою характерною особливістю є наявність смуги на 1384 см⁻¹,

анатаз—рутил. Подібний результат було отримано авторами робіт [12, 13], в яких вивчали вплив складу реакційного розчину під час гідротермального синтезу нанодисперсного TiO₂ на фазовий склад та морфологію кінцевого матеріалу.

Можна запропонувати наступну модель перебігу процесу формування допованих матеріалів на основі ТіО₂. Структури анатазу і рутилу відповідають тривимірним ланцюгам октаедрів Ті⁴⁺О₆. Центральний іон Ti⁴⁺ оточений шістьма аніонами О²⁻, чотири з яких знаходяться в екваторіальній площині, а два в аксіальних вершинах. Поліморфні модифікації ТіО₂ відрізняються між собою взаємним розміщенням та типом деформації кисневих октаедрів. В структурі рутилу кожен октаедр з'єднаний з 10 сусідніми – з двома ребрами і з іншими вісьмома – вершинами; октаедри з спільними ребрами, вирівняні вздовж кристалографічного напрямку [001]. У випадку анатазу кожен октаедр має 4 спільних ребра з іншими: октаедри з спільними ребрами, вирівняні вздовж кристалографічних напрямків [100] і [010], утворюючи подвійний ламаний ланцюг, перпендикулярний до осі [001].

При гідролізі TiCl₄ відбувається формування мономерів [Ti(OH_x)₆]^{(8-6x)-}, в яких іон Ti⁴⁺ перебуває в октаедричній координації. В результаті спонтанної депротонізації (при x=2) відбувається реакція типу

 $\left[\mathrm{Ti}(\mathrm{OH}_2)_6\right]^{4+} + y\mathrm{H}_2\mathrm{O} \iff \left[\mathrm{Ti}(\mathrm{OH})_y(\mathrm{OH}_2)_{6-y}\right]^{(4-y)+} + y\mathrm{H}_3\mathrm{O}^+.$

При кімнатних температурах та низьких концентраціях TiCl₄ (наш випадок) стабільною формою стають мономери $[Ti(OH)_2(OH_2)_4]^{2+}$ з можливістю утворення димерів типу $[Ti_2O(OH)_{10-p}(OH_2)_p]^{2+}(p=6-10).$ Початок реакції конленсації визначається значеннями рН реакційного середовища та концентрацією додаткових (домішкових) іонів. Значення рН, при якому розпочинається зародкоутворення в даному випадку, регулювали додаванням 30% водного розчину NaOH. В процесі формування зародка мономери [Ti(OH)₂(OH₂)₄]²⁺ можуть утворювати різні просторові структури шляхом об'єднання через екваторіальні чи вершинні іони кисню. Якщо спостерігається «вершинна» просторова локалізація ОН-груп, то утворюються димери, в яких октаедри володіють спільним ребром, що не належать їх екваторіальним площинам. В результаті подальшої поліконденсації відбуватиметься утворення зигзагоподібних чи спіралевидних ланцюгів поліедрів, і, як результат, формується зародок анатазу. Проте при локалізації реакційних ОН-груп в екваторіальній площині октаедрів TiO₆ термодинамічно вигідним є формування зародків рутилу.

Присутність в реакційному розчині кислот збільшує ймовірність протонізації поверхневих ТіОН груп та утворення ТіО H_2^+ . Протонована поверхня легко взаємодіє з ОН групами інших октаедрів ТіО₆ з утворенням зв'язків Ті-О-Ті та формуванням молекул води. Процес протонізації відбувається на площинах граней октаедрів і термодинамічно вигідним стає формування анатазу. SO_4^{2-} з великою ймовірністю формуватимуть місткові бідентатні комплекси з іонами кисню саме екваторіальної площини октаедрів TiO₆, зменшуючи ймовірність оляційного об'єднання координаційних октаедрів з спільним екваторіальним ребром і збільшуючи ймовірність утворення зародків анатазної фази.

Висновки

Розроблено метод активного впливу на фазовий склад нанодисперсного діоксиду титану при його синтезі методом рідкофазного гідролізу. Застосування 5 мас. % розчину сульфату натрію в якості додаткового прекурсора в реакційній суміші дозволяє блокувати фазовий перехід нанокристалічного анатазу в рутил. Детально розглянуто механізм такої дії.

Отримано комбіновані наноматеріали на основі ультрадисперсного діоксиду титану та оксидів перехідних металів V_2O_5 , Cr_2O_3 , MnO_2 з різним ступенем допування. Встановлено, що присутність в реакційній суміші Na_2SO_4 критично впливає на фазовий склад наноматеріалів TiO_2/V_2O_5 , TiO_2/Cr_2O_3 і TiO_2/MnO_2 . Зокрема, анатаз в синтезованому без Na_2SO_4 матеріалі виявлено тільки для $TiO_2/3$ мас.% V_2O_5 , в той час як $TiO_2/3$ мас.% Cr_2O_3 та $TiO_2/3$ мас.% MnO_2 мали будову рутилу. При наявності в реакційній розчину Na_2SO_4 для всіх отриманих наноматерілів єдиною рентгенокристалічною фазою був анатаз.

Коцюбинський В.О. – доктор фізико-математичних наук, доцент кафедри матеріалознавства і новітніх технологій;

Миронюк І.Ф. – доктор хімічних наук, завідувач кафедри органічної та аналітичної хімії;

Мокляк В.В. – кандидат фізико-математичних наук, науковий співробітник спільної науково-дослідної лабораторії фізики магнітних плівок Інституту металофізики ім. Г.В. Курдюмова НАН України та Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника;

Челядин В.Л. – науковий співробітник кафедри матеріалознавства і новітніх технологій;

Гунько В.М. – доктор хімічних наук, професор, завідувач відділу аморфних і структурно впорядкованих оксидів Інституту хімії поверхні НАН України

Колковський П.І. – інженер кафедри матеріалознавства і новітніх технологій.

Робота виконана за підтримки CRDF/USAID (UKX 2-9200-IF-08) та МОН України (M/135-2009)

Наявні в реакційному середовищі сульфогрупи

^[1] Jong Rack Sohn, Si Hoon Lee, Park Won Cheon, and Hea Won Kim. Bull. Korean Chem. Soc. 25(5), 657 2004,

- [2] V.C. Farmer. Infrared spectroscopy in mineral chemistry. Physicochemical methods of mineral analysis (Plenum Press, New York, 1975).
- [3] Yahia Djaoued, Jacques Robichaud, Ralf Bruning. Materials Science-Poland. 23(1), 15 (2005).
- [4] G.K. Williamson, W.H. Hall. Acta Metall (1), 22, (1953).
- [5] E. Baudrin, S. Cassaignon, M. Koelsch at al. Electrochemistry Communications (9), 337 (2007).
- [6] T.E. Weirich. M. Winterer, S. Seifried at al. Ultramicroscopy (81), 263 (2000).
- [7] K.S.W. Sing, D.H. Everett, R.A.W. Haul (FRG) at al. Pure & Appl. Chem. 57(4), 603 (1985).
- [8] K.Y. Hoa, K.L. Yeung. Gold Bulletin 40/1 (2007).
- [9] J. Lichtenberger, M.D. Amiridis. Journal of Catalysis 223(2), 296 (2004).
- [10] Didik Prasetyoko, Zainab Ramli, Salasiah Endud at al. Malaysian Journal of Chemistry 7(1), 011 (2005).
- [11] Qinyuan Zhang, Guangming Wu, Bin Zhou at al. Journal of Materials Sciences & Technology 17(4), 417 (2001).
- [12] L. Forro, O. Chauvet, D. Emin at al. J. Appl. Phys. (75), 633 (1994).
- [13] Hengbo Yin, Yuji Wada, Takayuki Kitamura at al. Journal Mater. Chem. (11), 1694 (2001).

V.O. Kotsyubynsky¹, I.F. Muronyuk¹, V.V. Moklyak², V.L. Chelyadyn¹, V.M. Gun'ko³, P.I. Kolkovsky¹

Nanodispersed Titania Doped by Transitions Metals Oxides: Synthesis and Properties

¹Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, 57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, 76000, Ukraine, <u>v_kotsuybynsky@mail.ru</u>
²A general research laboratory of physics of magnetic tapes of G.V. Kurdyumov Institute for Metal Physics, N.A.S. Ukraine and of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, 57 Shevchenko Str., Ivano-Frankivsk, 76000, Ukraine, <u>mvvmcv@mail.ru</u>
³Chuiko Institute of Surface Chemistry NASU, <u>vlad_gunko@ukr.net</u>

The aim of this work was development of methods of synthesis of nanodisperse titania and combined systems with titania / transitions metal oxides. The influence of sodium sulphate solution on the phase composition of nanodisperse titania and combined systems $TiO_2/x V_2O_5$ (x=0,5; 1; 2; 3 wt%); $TiO_2/x Cr_2O_3$ (x = 1; 2; 3 wt%) and $TiO_2/x MnO_2$ (x=3 wt%) was elucidated on the liquid-phase synthesis of the materials. An inhibition role of SO_4^{-2}

related to blocking of nanocrystalline anatase-rutile phase transformation was determined. Complex studies of obtained materials physical properties were carried out.

Keywords: titania, combined nanomaterials, anatase-rutile phase transformation.